

LÁ THƯ MỤC VỤ

Nằm buồn ngửa mặt tìm sao
Vì sao nào đó dẫn vào Belem
Cúi nhìn mặt phố thân quen
Bao nhiêu đêm lạ hiện lên khung đời ?

Hằng đêm Chúa vẫn làm người
Sao chưa tìm thấy Ngôi Lời cho ta ?
Hằng đêm Chúa vẫn sinh ra
Sao chưa nghe được khúc ca diệu huyền ?

Chúa ơi ! tìm Chúa trong đêm
Xin vì sao lạ Belem dẫn đường.

Bài thơ trên có tựa đề là « Tìm Sao » tôi viết vào khoảng giữa tháng 12 năm 1982 sau khi ra khỏi trại cải tạo U Minh về Sài Gòn tạm trú ở Lăng Cha Cả và giúp người anh thu tiền xe Lam tuyến đường Sài Gòn - Bà Quẹo. Bài thơ diễn tả niềm thao thức được nhìn thấy ánh sao dẫn đường như « Ba Vua » xưa, trong lúc tôi đang đối diện với một tương lai mù mịt trước mắt. Lúc đó cuộc đời như một bóng đêm dày đặc không trăng sao, không một tia hy vọng nào le lói ở cuối chân trời. Tôi tự nhủ lòng nếu trên trời không có vì sao nào, tại sao không nhìn vào lòng phố thân quen để tìm ra ‘dấu lạ’ Chúa muốn nói với mình. Chẳng phải Chúa vẫn đang ở bên cạnh chúng ta, ‘làm người’ với chúng ta, ‘sinh ra’ trong chúng ta mỗi ngày đó sao ?

Bài thơ này được cảm hứng từ câu chuyện của các nhà đạo sĩ từ Đông phương theo ánh sao lạ dẫn đường tìm đến Belem triều bái Hải Nhi Giêsu hằng năm được thuật lại trong bài Phúc Âm của Lễ Hiển Linh. Thánh Matthêu không nói rõ con số đạo sĩ là bao nhiêu mà chỉ nói ‘có mấy nhà đạo sĩ’ (Mt 2:1) và chỉ nêu tên ba loại lễ vật mà họ dâng cho Hải Nhi Giêsu là ‘vàng, nhũ hương và mộc dược’ (Mt 2:11). Có thể vì ba loại lễ vật này mà sau này người ta nghĩ rằng các nhà đạo sĩ gồm có ba người, mỗi người dâng một lễ vật. Hiện nay trong nhà thờ chính tòa Cologne, Đức Quốc, khi đi chung quanh cung thánh vòng ra phía sau bàn thờ chính, khách hành hương sẽ thấy một chiếc hòm lớn đựng xương cốt hay ít ra là các hộp sọ của các nhà đạo sĩ này. Nhiều người có thể sẽ thắc mắc tại sao họ lại đến được Cologne? Theo truyền khẩu, xương cốt của họ được tìm thấy tại Ba Tư nhưng đã được thánh Helena, mẹ của hoàng đế Constantine là hoàng đế La mã đầu tiên trở thành Kitô hữu, mang về Constantinople. Rồi sau đó được chuyển về Milan vào thế kỷ thứ năm rồi chuyển đến Cologne vào năm 1163 cho đến nay. Như thế không phải chỉ khi còn sống các nhà đạo sĩ mới làm một cuộc hành trình ngàn dặm mà ngay cả khi họ đã qua đời xương cốt của họ cũng đã làm một chuyến đi dài từ đông sang tây, từ vùng Lưỡng Hà sang đến tận Âu Châu.

Các chuyên gia Kinh Thánh cho rằng họ là các tư tế của tôn giáo Đông phương chuyên nghiên cứu các vì sao (Zoroastrian priests). Như thế trước khi họ lên đường đến Belem để thờ lạy Chúa Giêsu họ đã theo một loại tôn giáo của dân ngoại nhưng sau đó đã làm một cuộc hành trình nội tâm để trở thành những người ngoại giáo đầu tiên tin vào Chúa Giêsu. Hành trình hàng ngàn dặm của họ từ Ba Tư đến Belem có thể coi như là biểu tượng của cuộc hành trình nội tâm mà họ đã làm trong trái tim họ từ niềm tin vào khoa chiêm tinh của dân ngoại họ đã đi đến niềm tin vào Chúa Giêsu là Đấng cứu độ trần gian.

Thực ra không phải chỉ các nhà đạo sĩ Đông phương nhưng tất cả chúng ta đều đang đi trên hành trình tìm đến gần Chúa Giêsu hơn. Cuộc hành trình này không phải là cuộc hành trình đi từ nơi này đến nơi kia nhưng là cuộc hành trình mà trong đó mỗi người chúng ta được mời gọi để làm cho Chúa có mặt trong mọi phần, mọi góc ngách của đời sống chúng ta, chứ không phải chỉ ở phần nào thích hợp với chúng ta mà thôi. Mỗi người chúng ta đều có một cuộc hành trình phải làm để đến với Chúa Giêsu bởi vì không ai trong chúng ta đã hoàn toàn ‘cải đạo’ và mỗi người chúng ta đều có những góc khuất trong trái tim và trong cuộc đời mình cần sự chữa lành và cứu rỗi của Chúa Giêsu.

Tôi xin được dùng lời nguyện nhập lễ của Thứ Tư trước Lễ Hiển Linh để kết thúc lá thư này : « *Lạy Thiên Chúa toàn năng hằng hữu, điếm sao lạ trên trời cho biết Đấng cứu độ trần gian nay đã tới. Chúng con nài xin Chúa cho ánh sáng cứu độ ấy bừng lên mỗi ngày hầu đổi mới tâm hồn chúng con* ».

Lm Nguyễn Mộng Huỳnh